

İSLÂM ÜLKELERİNDE EĞİTİM KONGRESİ

Editör

M. HİLMİ ÖZEV

İSTANBUL

TASAM YAYINLARI: 37, Eğitim Serisi: 1

İSTANBUL Şubat 2009

ISBN: 978-975-6285-39-8

Tasarım, kapak tasarımı: Creatica

Baskı: İhlas Gaz.

Halicılar Cd. No: 100 34080 Fatih / İSTANBUL - TURKEY

Tel: +90 212 635 61 51 (pbx) Faks: +90 212 532 58 82

www.tasam.org • e-mail: tasampublications@tasam.org

İlk Basım 2009

İslâm Ülkelerinde Eğitim Kongresi “Eğitimde İşbirliği ve Kalkınma”

İslâm Ülkelerinde Eğitim Kongresi Organizasyon Komitesi

Prof. Dr. Ali ÖZEK

Doç. Dr. Ahmet KAVAS

Dr. Engin SELÇUK

Dr. Almagül İSİNA

Fatma Günce KANLI

Muharrem Hilmi ÖZEV

Caner SANCAKTAR

Ufuk TEPEBAŞ

Oğuzhan KÖSE

Bahar AKBULUT

İslâm Ülkelerinde Eğitim Kongresi “Eğitimde İşbirliği ve Kalkınma”

Editör: M. Hilmi ÖZEV

İstanbul: Tasam Yayınları, 2009

464 s. ; 14x21 cm. - (Tasam Yayınları; 37, Eğitim Serisi: 1)

ISBN

978-975-6285-39-8

TUNUS'TA EĞİTİM SİSTEMİ

Dr. Abdüsselam El-MSEDDİ

Eski Yüksek Eğitim Bakanı

Çeviren: Muharrem Hilmi ÖZEV

Bu kongrede sunulmak üzere hazırladığım tebliğ çerçevesinde, gücümüz yettiği kadarıyla, İslam dünyasındaki eğitim ile ilgili tablonun netleştirilmesi-ne katkı sağlamaya çalışmaktayız. Konuşmamızın başında uluslararası ve bölgesel ortamlardaki gelişmeler nedeniyle konunun ne kadar önemli ve nazik olduğunu belirtmemiz gerekmektedir. Eğitim günümüzde insanlığı derinlemesine etkileyen sorunlar arasında, öncelikli bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Bunun bir takım nedenleri vardır:

1. Eğitim ile kalkınmayı sağlayan koşullar arasındaki yakın ilişki. Bu bağlılığın sosyal, kültürel ve ekonomik olmak üzere farklı yönleri bulunmaktadır;

2. Yeni itibari artık değerlerin “beşeri sermaye”den nasıl yararlanılacağı-nı belirler hale gelmesi,

3. “Bilgi toplumu” düşüncesinin eğitim manzumesi ile olan yakın ilişkisi ve bunların mekanizmaları arasındaki diyalektik ilişki;

4. Kapsamlı bir kültürel uyanışın, eğitim ile ilgili düzenlemelerin düzeyi ile doğru orantılı bir ilgileşim içerisindeki bilimsel devrimin tam anlamıyla gerçekleştirilmesine bağlı olduğunun bilinen bir gerçek olması.

Bu gibi nedenlerden dolayı, eğitim bölgesel bir mesele olmaktan çıkmış, uluslararası bir mesele haline gelmiştir. Önemi artmış ve çok boyutlu bir meseleye dönüşmüştür. Sonunda olaylar ve gelişmeler İslam'ı uluslararası düzeyde gerçek bir güvenlik mücadelesinin içine taşımıştır.

Tunus ta başından, İslami birinci yüzyıldan bu yana “eğitim ile ilgili” bir geleneğe marifet bilincine sahip olmuştur. Bu da, Kayravan'da bir medrese kuran Ağâlîbe'nin çabaları sonucunda olmuştur. Daha sonra başkent Tunus, Zeytûniye Üniversitesi çevresinde oluşan öğretim manzumesi sayesinde, eğitimle ilgili uyanışın beşiği olmuştur. Zeytûniye üniversitesi ise Kahire'deki el-

Ezher Üniversitesi ile Fas'taki Karviyyîn Üniversitesi arasındaki orta halkayı teşkil etmiştir.

Tunus ile birlikte batı Cezayir'in bir bölümünü de içine alan "İfrikıyye" bölgesinin tecrübe ettiği değişken siyasi tarih sosyal doku düzeyinde kendine özgü bir tarz ortaya çıkarmıştır. Bu nedenle, bölgede diğer Arap ülkelerinden hiçbirinde görülmeyen istisnai bir istikrar ortamı hâkim olmuştur. Bölge erken dönemde Araplaşmış ve bu durum bölgedeki tüm kabileleri etkisi altına almıştır. Süreklilik unsuru olan dil de böyle olmuştur. Daha sonra [toplumun] inancısı da Ehl- Sünnet'in İslam anlayışı ve İmam'ı Malik'in içtihatları çerçevesinde istikrara kavuşmuştur. Bu şekilde Tunus tüm yönleri ile bir tecanüs (homonjenlik) örneği haline gelmiştir; Arap, Müslüman, Sünni ve Maliki bir halk. Tunus bu dörtlünün dışına –ne dil olarak, ne din olarak ne mezhep olarak– ileriye göreceğimiz üzere, onda bir gibi çok az bir bölümü hariç, hiçbir zaman çıkmamıştır.

Fransızlar Tunus'u 1881 – 1956 yılları arasında işgal altında tutmuşlardır. İşgal ile birlikte öğretim [sistemi] geçmiş nesillerden devralınan miras sistem ile Fransızların kendi kültürlerine ve dillerine hizmet etmesi için getirdikleri Franko – Arab sistem arasında dağılmıştır. Miras öğretim sistemi Nafi' kıraatı ve Kâlûn rivayeti üzere Kuran öğreten Ketâtîb, Kuran medreseleri adı verilen, çocuklara farklı [dini] bilgilerin verildiği ve miras boyasının ağır bastığı medreseler ve Zeytûniye Üniversitesi'ne nispetle Talim-i Zeytûni adı verilen faaliyetler çerçevesinde temsil edilmekteydi.

İşgalin ardından, Hüseyin ailesinden Bay'lar (el-Bâyât) hanedanı kontrolünde bulunan hükümdarlık yetkilileri Fransız kültürü ile Arap kültürü karışımı bir eğitim sistemi ihdas ettiler. Es-Sadık Bâi 1905 yılında kendi ismiyle anılan Es-Sadıkıyye medresesini kurdu. Sömürgeci bağımsızlık kazanma savaşını yürüten siyasi elit işte bu Es-Sadikî eğitim nizamından mezun olmuş ve bu elit 1956 yılında da ülkeye bağımsızlığını kazandırmıştır.

Bağımsız devletin ilk giriştiği işlerden biri tevhid-i talim (öğretimde birlik, tevhid-i tedrisat) olmuş ve devlet klasik eğitim ile modern eğitim arasında bir yol izlemiştir. Böylece bir bakıma Zeytûnî eğitim sistemini geliştirmeye, Arapça İslami eğitim ile bağlantılı olarak modern eğitimi yeni eğitim sistemi içerisine enjekte etmeye çalışmıştır.

Bağımsız devletin tercihlerinden biri de, İslam kültürü konusundaki cüretkâr girişimleri olmuştur. Bu girişimler 13 Ağustos 1956'da yayımlanmaya başlayan Mecelletü'l-Ahval eş-Şahsiyye'de ve modern çağın gereklikleri ölçüsünde ibadetler konusunda içtihadın yenilenmesi gerektiğine dair ileri sürülen görüşte somutlaşmıştır. Bu görüşler sömürgeci gelecek yeni kötülöklere karşı, başlamış bulunan kültürel uyanışın tek başına bir güvence teşkil ettiğini ileri sürmekteydi.

Tunus bağımsızlığın ardından eğitime çok büyük yatırımlar yapmıştır. Tunus'un eğitim politikaları üç sütun üzerine inşa edilmişti. İlk olarak, bütçeden eğitime en büyük pay (%31,5) tahsis edilmişti. Bu bağlamda 1960 yılında Tunus Üniversitesi'nin kuruluşu için girişimler başlatıldı. Öğretimi yaygınlaştırma ve ikili öğretimin kapılarını tüm erkek ve kız öğrencilere açma çalışmaları yapıldı. Tunus'taki eğitim sistemi insani, sosyal ve sayısal farklı ilim dallarında, teknik ve teknolojinin farklı yönlerinden yararlanmada çağın yeniliklerini getirme konusunda önüne çıkan engelleri kaldırmaktan bir an bile geri kalmadı. Son yıllarda Tunus hükümetinin bu alanda yaptığı en önemli yatırımlardan biri de, bilişimin tüm öğretim seviyelerinde yaygınlaştırılması için görülmemiş düzeyde kaynak aktarılması olmuştur. Bu bağlamda, bilgi toplumu mekanizmalarında yer alma çabaları tamamlanmış ve "Yarının Okulu için Uygulama Planı: 2002 -2007" biçiminde ifade edilen parola ile duyurulmuştur.

Kuzey Batı Afrika'da yer alan Tunus tarihin çeşitli dönemlerinde stratejik bir konumu temsil etmiş; kültürel evliliklere, etnik karışıma ve medeniyetler arası etkileşime ev sahipliği yapmıştır. Tunus'un coğrafi büyüklüğü 163.610 kilometrekareyi geçmemektedir. Bu coğrafyanın yaklaşık %40'lık bölümü çöl ve çorak arazidir. Nüfusu 10.005.000'tir. Nüfus artış hızı %1,08'dir. Şehre göç aralıksız sürmektedir ve şu an şehirli nüfusun oranı %64'tür. Sadece başkent Tunus'ta 2.300.000 kişi yaşamaktadır. Sahil şeridi 1998 kilometreye ulaşmaktadır. Arapların nüfus içerisindeki oranı %98 olduğu gibi, Müslümanların oranı da %98'dir. Yahudi ve Hristiyan azınlıklar da birlikte yaşamaktadırlar. Arapça konuşanların oranı ise %99'dur. Arapça ile birlikte Berberi dilini konuşanların oranı %1'dir.

Tunus'ta eğitim sistemi üç aşamalıdır. İlköğretim on, ortaöğretim ise dört yıldır. Ardından yüksek öğrenim gelmektedir. Onatlı yaşına dek eğitim zorunludur. Altı yaşındayken eğitim almakta olan çocukların oranı %99, on bir yaşına erişenlerin katılım oranı %97,3, on altı yaşına erişenlerin katılım oranı ise %90,5'tir. On iki ile on sekiz yaşları arasında eğitime katılanların oranı ise %76,1'dir. İlk ve orta öğretimde eğitim gören öğrenci sayısı 2.142.132'dir. Bunlardan 1.053.416'sı ilköğretimde, 1.088.816'sı ise ortaöğretimde. Devletin eğitim faaliyetlerine özel sektör de katılmaktadır. Özel sektörde eğitim gören öğrenci sayısı 25.748'dir. Bunlardan 15.406'sı ilköğretimde, 10.342'si ise ortaöğretimde.

Yüksek öğrenime gelince, Arap – İslam ülkeleri arasında Tunus liseden mezun olan her öğrencinin – ki, Tunus'ta bunlara Bakalorya denir- üniversiteye devam etmesini garanti altına ülkeler arasındadır. Öğrencilerin üniversiteye kabulü, denklik ve hak etme önceliğine dayalı bir yön belirleme sistemine göre yapılmaktadır.

Tunus'ta şu an hükümete bağlı 12 üniversite bulunmaktadır. Özel sektöre bağlı ise 20 kuruluş vardır. Hükümete bağlı üniversiteler 394.000 öğrenciye hizmet vermektedir. Bunlardan her yıl 69.000 öğrenci mezun olmaktadır. 20 -24 yaşları arasındakilerden yüksek öğrenime devam edenlerin oranı %37'dir.

Bunların dışında, 11.000 öğrenci de yurt dışında eğitim almaktadır.

Tunus üniversiteleri ise 3481 yabancı öğrenciye hizmet vermektedir. Bunların dağılımı aşağıdaki gibidir:

Arap Mağrip ülkeleri: 1554

Arap Maşrik ülkeleri: 910

Afrika ülkeleri: 899

Diğer ülkeler: 118

Tunus'un eğitim konusunda izlediği ve ilgili literatürde özetlenen bir takım ilkeler bulunmaktadır. Kısaca özetlemek gerekirse:

Geleceğin kapılarını açan, bireylerin ve halkların geleceğini belirleyen bilimdir. İster siyasi düzeyde olsun, ister iktisadi, sosyal ve kültürel düzeylerde olsun, bilim toplumların kurtuluşunun temel koşuludur.

Bu durumda eğitime yapılan yatırım geleceğe yapılan yatırımdır. Çünkü bilim en iyi geleceğin güvencesidir.

Bilim ve teknolojinin baş döndürücü bir hızla geliştiği bir dünyada yaşıyoruz. İlerleyen kattan kopmamak için eğitim manzumesi de geliştirilmeli hatta daha öne geçirilmelidir ki, üniversite mezunları yarının dünyasına intibak edebilsin.

Okulların ufkunun açık olması ve bilimsel ve teknik yenilikleri takip edebilecek kapasitede bulunması gerekir. Unutulmamalıdır ki, bu günün öğrencisi yarının vatandaşı olacaktır. Bilimin bu gün ortaya koyduğu yenilikler bizim daha önce öğrendiklerimizi zaman aşımına uğratmaktadır. Son derece hızlı bir şekilde yeni meslekler ortaya çıkmakta ve bazı meslekler ortadan kaybolmaktadır. Çalışma koşulları ve biçimleri de hızla değişmektedir.

Okulun tüm değişikliklerle tek başına yarışması mümkün değildir ama okul en azından gençliğe bir gelecek perspektifi kazandırmak, onları iş yaşamındaki değişikliklere ve yeni durumlara ayak uydurabilecek yetenekli bireyler haline getirmek durumundadır.

İşin zor tarafı yarının mesleklerinin bugünden bilinmiyor olmasıdır. Bir takım bilgileri gençliğe vermek onları bu yeni dünyaya hazırlamak için yeterli sayılmamalıdır. Okula düşen formasyon sırasında, istenen yetenekleri gençliğe kazandırmaktır. İstenen sonuca ulaşmak için gerekli olan yetenekleri ve

gelecek için gerekli olan becerileri kazandırma konusunda yeteri kadar esnek bir yol izlenmelidir.

Yarının okulu dünya ile rekabet edebilecek donanım ve kapasiteye sahip olmalıdır. Eğitime yapılan yatırımlarının geri dönüşü için, insan kaynaklarının uygun biçimde hazırlanması temel koşuldur. Bilim ve teknolojiadaki gelişmelere ayak uyduramayanlar, günümüz dünyasında varlıklarını koruyamayacaklardır.

23 Temmuz 2002'de Yayınlanan Temel Eğitim ve Öğretim ile İlgili İdari Yasadan Seçmeler

Eğitim Broşüründe:

1. Eğitim mutlak vatani bir öncelik olup altı yaşından on altı yaşına kadar zorunludur. Tüm Tunuslular için güvence altına alınmış temel bir hak olup cinsiyet, toplumsal asalet, renk ya da dine dayalı herhangi bir ayrımcılık yapılamaz. Eğitim toplum ve bireyler tarafından yerine getirilmesi gereken bir yükümlülüktür.

2. Eğitim ve öğretimin ekseni öğrencidir.

3. Eğitimin hedefi öğrencileri Tunus'a bağlı ve vefalı, vatanını seven ve yücelten bireyler olarak yetiştirmek ve onlara vatandaşlık bilincini aşılaktır. Tunusluluk, Mağriplilik, Afrikalık, Araplık, İslamlık ve merkezilik kültürlerine tüm boyutlarıyla sahip bilinçli öğrenciler yetiştirmek ve onları insanlık birikimine açık bireyler haline getirmektir.

Yine eğitimin hedefi bilginin, aksiyonun, hoşgörünün, ağırlıklılığın önemi ile ilgili Tunusluların üzerinde birleştiği değerlerin kökleşmesini sağlamaktır. Bu değerler toplumun kendine özgü kültürel vazgeçilmezleri konusunda tutkulu, yeniliklere açık; özgürlük, demokrasi, toplumsal adalet ve insan hakları gibi yüksek insani değerleri ve evrensel ilkeleri benimsemiş bir toplum olarak sağlamlaşmasını garanti altına alır.

4. Devlet genel eğitimin okul çağındaki herkes için ücretsiz bir hak olduğunu güvence altına alır, eğitimin doğal seyrinde kesintisiz devam etmesi ve cari düzenlemelere uygun olması koşuluyla, tüm öğrencilere eşit fırsatlar sunar.

Devlet ihtiyaç sahibi çocukların eğitim haklarından yararlanabilmeleri için gerekli koşulların oluşması için önlemler alır.

5. Okullar eğitim, öğretim ve oryantasyon görevlerini üstlenir.

6. Okullar eğitim görevleri çerçevesinde, velilerle işbirliği ve ailelerle dayanışma içerisinde iyi huyların, sağlam davranışların, mesuliyet ve girişim ruhunun geliştirilmesi için faaliyet gösterir. Bunları şu ilkeler ışığında gerçekleştirir:

- Öğrencide medeniyet duygusunu geliştirmek ve onları vatandaşlık değerleri üzere eğitmek; öğrencinin özgürlük ve sorumluluk duygularına sahip olmalarını sağlamak, haklar ve görevler bağlamında vatandaşlar arasında eşitlik, adalet ve hakkaniyeti gözetten bir toplum inşasına katkı sağlayan birey olarak yetiştirmek

- Bireyi, doğuştan gelen, vicdani, akli ve bedeni tüm boyutları ile birlikte geliştirmek, yeteneklerini ve becerilerini ortaya çıkarmak; sağlam karar alan, kendine güvenen, girişimcilik ve yaratıcılık ruhuna sahip olmak suretiyle eleştiri ve etkin irade yetenekleri gelişmiş bireyler yetiştirmek

- Kişiliğini geliştirme ve başarı arzusunu kamçılama noktasında çalışkan ve etkin, temyiz gücüne sahip, çalışmayı seven ve ahlaki değerleri gözetten bireyler yetiştirmek

- Öğrenciyi toplumsal değerlere ve birlikte yaşam kurallarına saygılı bir birey olarak yetiştirmek

7. Okullar öğrencilerin tümüne genel kültür, teorik ve pratik bilgilerle donanma fırsatı sunan, öğrencilerin doğal yeteneklerini geliştirmelerine, kişisel öğrenim yeteneklerini geliştirmelerine ve bilgi toplumuna katılmalarına imkân tanıyan iyi bir öğrenimi güvence altına alan öğretim görevleri çerçevesinde faaliyet gösterirler.

Okulda bulunması beklenen özellikler:

- Öğrencilerin Arap dili yeteneklerini, dilin ulusal özellikleri ile birlikte, geliştirmek.

- Öğrencilerin en az iki yabancı dil öğrenmelerini sağlamak

- Düşünsel, duygusal ve bilimsel zekâ yeteneklerini sağlamlaştırmak

- İletişim yetilerinin geliştirilmesi ve dilsel, bilimsel, sembolik ve somut her türlü anlatım şekliyle yararlanılması

- Öğrencilerin bilgi ve iletişim teknolojilerinden yararlanma yetilerinin geliştirilmesi ve bunları diğer alanlarda kullanabilir hale getirilmesi

- Öğrencilerin geleceğe hazırlanması, gelecekteki değişiklikleri takip edebilecek ve değişime olumlu katkı yapabilecek şekilde donatılması.

8. Temel eğitim kendi başına var olan bir halkayı temsil etmektedir ve yeni yetişen nesli, kendi kişisel yetilerini geliştirecek şekilde yetiştirmeyi amaç edinir ve onların yeterli bilgiye sahip olmalarını güvence altına alır. Yeterli eğitimi almış olan gençler bir sonraki aşamada eğitim alabilecek veya bir meslek edinmiş ve topluma katılacak düzeye gelmiş olurlar.

9. Temel eğitim öğrencinin öğrenimini yürürlükteki düzenlemelere uygun biçimde ve doğal yollardan sürdürme gücüne sahip olduğu sürece zorunludur.

Temel eğitimin tamamlanmasından önce öğrenimin kesintiye uğraması halinde, okul velileri ile istisnai bir işbirliği içerisinde hareket eder.

Öğrenci, fahiş bir hata işlediği gerekçesiyle eğitim kurumuna götürülmesinin ardından, eğitimden sorumlu sekreterlikten [ya da bakanlıktan] bir karar alınmadığı sürece on altı yaşını doldurmadan önce tüm öğrenim kurumlarından nihai olarak uzaklaştırılmaz. Öğrencinin kendi haklarını bizzat kendisinin, ya da vekili aracılığıyla savunma hakkı saklıdır.

10. Baktığı kişileri –eğitimine yürürlükteki düzenlemelere göre doğal yollardan devam etme imkânına sahip oldukları halde- eğitim kurumlarına katılmaktan men eden ya da on altı yaşından önce geri çeken veliler 20 dinar ile 200 dinar arasında para cezası ile cezalandırılırlar. Hatanın tekrarı halinde ceza dört yüz dinara yükseltilir.

Eğitim kurumlarında

Eğitim aşağıdaki kamusal ve özel kurumlarda yürütülür:

- Okul öncesi eğitim veren kuruluşlar
- İlköğretim okulları
- İdadiler
- Akademiler
- Model Akademiler
- Açık öğretim Okulları

Kamusal eğitim kurumlarında

11. Okul öncesi eğitim uygun kuruluşlarda ve yerlerde verilir

Temel eğitimin birinci aşaması ilköğretim okullarında, ikinci aşaması ise idadilerde verilir

Lise eğitimi akademilerde ve model akademilerde verilir

Model akademiler milli eğitim bakanlığınca alınan bir karar ile eğitim sistemi tarafından tanımlanır.

12. İlköğretim okulları, idadiler, akademiler ve model akademiler ve açık öğretim okulları milli eğitim bakanlığının teftişine tabidir. Bu okullardan her biri bir müdür tarafından yönetilir ve kurum konseyi ve pedagojik öğretmenler kurulu müdürün yardımcısı olarak çalışır.

13. İlköğretim okulları, idadiler, akademiler ve model akademilerdeki kurum konseyleri, okulun çalışma koşullarını iyileştirme, yöntemler geliştirme, ulusal eğitimin hedefleri ve okul için belirlenen hedefler çerçevesinde eğitim hizmetlerinin güzelleşmesi gibi alanlardaki programlarını hazırlar. Bu konuda eğitim ailesini ilgilendiren tüm tarafların, öğrenci velilerinin ve ilgili derneklerin katılımı sağlanır.

Eğitim kurumu planlama yaparken toplumsal çevrenin duyarlılıklarını ve öğrencilerin özel ihtiyaçlarını göz önünde bulundurur.

Okul programı teftiş otoritesinin onayına sunulur.

Okul programı çerçevesinde kamusal eğitim kurumlarının zaman çizelgesi düzenleme, değerlendirme ve müfredatın ulusal ölçüler ve ölçütler çerçevesinde dağıtılması gibi konularda uygulama esnekliğinden yararlanması mümkündür.

14. İlköğretim okulları, idadiler, model akademiler ve açık öğretim okullarındaki pedagojik kurullar öğrenim, değerlendirme, zaman çizelgesi, öğrencilere destek olmak ve refakat etmek gibi konularda ulusal ölçülere ve okulun hususi kurallarına uyarak ve bunları okul idaresiyle işbirliği içerisinde yürütür.

15. Devlet kamusal öğretim kurumları inşa eder ve ulusal bütçeden buraya pay ayırır. Bununla birlikte, mahalli üniversiteler, iktisadi ve sosyal kuruluşlar ve ilgili dernekler de cari yasalara uygun biçimde katkı sağlayabilirler.

16. İdadiler, akademiler, model akademiler ve açık öğretim okulları tüzel kişiliğe ve mali bağımsızlığa sahip, bütçeleri kademeli olarak devlet bütçesine bağlı olan kamu kurumlarıdır.

17. İdadilerin, akademilerin, model akademilerin ve açık öğretim okullarının gelir kaynakları devletin donanım ve diğer harcamalar için ayırdığı ödeneklerden, özel ve tüzel kişiler tarafından yapılan bağışlardan, hizmet ve varlıklardan elde edilen gelirlerden, gücü yeten velilerden alınan kayıt rüsumundan, depozit ve kütüphane gelirlerinden oluşmaktadır.

18. Eğitim kurumlarının inşası sırasında, kurumun çevre içerisindeki yerini tespit eden mührün saygıyla sahiplenilmesi gerekir.

Değerlendirmede

19. Okul öğretim faaliyetlerinin tamamı periyodik ve düzenli değerlendirmeye tabidir.

Değerlendirme, okuldaki ve ilgili kurumlardaki öğretim faaliyetlerinin sonuçlarını, çalışanların performanslarını ve öğrencilerin kazanımlarını objektif kriterlere tabi tutmayı amaçlar. Burada asıl amaç belirlenen hedeflerin gerçekleşmesini güvence altına almak için gerekli değişiklik ve düzeltmelerin zamanında yapılmasıdır.

Eğitim alanındaki araştırma ve yenilikler konusunda

20. Eğitim araştırmaları öğretim faaliyetlerinin iyileştirilmesi, okuldaki faaliyetlerin geri dönüşümünde kalitenin artırılması, arzulanan hedeflere ulaşma amacıyla sürekli yenilenme ve alandaki uluslararası kriterleri yakalama gibi noktalarda temel bir faktörü simgeler.

21. Eğitim ile ilgili araştırmalar pedagoji, eğitim yöntemleri, araçları ve programları, eğitimcilerin performansı, okul ve çevresindeki yaşam ve değerlendirme sistemleri kadar, mukayeseli eğitim sistemleri, eğitim ve öğretim alanındaki değişim ve dönüşümlerin denetlenmesi gibi konuları kapsamaktadır.

Ayrıca, eğitim ile ilgili araştırmalar alanda yaşanan yeniliklerin izlenmesi ve bununla ilgili yayınlar yapılması, dünyadaki buluşların farkında olunması ve bunlardan yararlanılması ve modern teknolojilerin öğretim alanında kullanılmasını sağlamak gibi amaçlara da hizmet eder.

22. Eğitim ile ilgili araştırmalar bu iş için tahsis edilmiş kurumlarda gerçekleştirilir. Bu kurumlar, gerektiğinde, bilimsel araştırma merkezleri ve üniversitelerin konuyla ilgili ihtisas yapan bölümleri ile birlikte çalışır.